

MICHAEL - občasník farnosti Staré Město - č.29/biřmování 2004

Věřím, že dnešní mladí lidé už nepodědí mnohé zlovyky, které se v církvi předávaly z generace na generaci, protože jsou zvyklí kriticky přemýšlet – a to i o otázkách života církve. Už totiž nevyrůstají v tradičním křesťanském prostředí, a tak musí o svou víru mnohem víc zápasit, než tomu bylo dřív. Mám proto naději, že víra těchto lidí bude živější, radostnější, prožitější a dynamičtější, že budou o věcech víry více přemýšlet a nebudou jen pasivními konzumenty toho, co někde uslyší.“

Max Kašparů

O svátosti biřmování

Co o svátosti biřmování najdeme napsáno v církevním právu:

§ 879: Svátost biřmování vtiskuje trvalé znamení. Jí se pokřtění, kteří pokračují v uvádění do křesťanského života, obohacují darem Ducha svatého a dokonaleji se spojují s církví. Tato svátost posiluje pokřtěné a ještě více je zavazuje, aby byli slovem i skutkem svědky Kristovými a šířili a obhajovali víru.

Skrze Ducha svatého se biřmování stává svátostí, která uzdravuje život křesťana ze dvou smrtelných nemocí: ze stresu a z rutiny. Být přepracovaný, „už nemoci dál“ patří dnes už k dobrým mravům. Trpět rutinou z množství práce, ba přesněji řečeno nudou, to se dnes už prostě nosí. Stres a nuda jsou v podstatě nevědomou podobou rezignace, vyjadřují plíživou beznaděj: „Musím vždycky všechno udělat sám.“ Jsou lidé, kterým náboženství připadá nudné – to je znamením, že nemají Ducha svatého. Stres a nuda nejsou však jenom známkou rezignace, nezadržitelně vedou také k frustraci a nezřízené kritičnosti - a k nejruznějším podobám agresivity. Mají zároveň ochromující i rozkladné účinky: jsou smrtí všeho tvůrčího a jednotícího. Vedou k osamocení a prázdnotě. Svátost biřmování patří spolu se křtem a eucharistií ke „svátostem iniciačním“: má mocněji uvádět do spojení člověka s Bohem a do společenství lidí: do vztahu, lásky a služby. Skrze dary Ducha má být posíleno (biřmováno) všechno, co je slabé díky slabostem naší přirozenosti: Bůh od nás neočekává víc, než jsme schopni dát. Naším problémem je, že si myslíme, že musíme všechno dokázat sami. U Boha o něčem takovém nemůže být řeči: Proč se stal člověkem? Proč nám dal svého Ducha? Snad aby nás ponechal vlastnímu osudu? Čím víc si stěžujeme pod tíhou denní práce, tím lépe poznáváme, jak málo se necháváme inspirovat Duchem svatým a zároveň jak těžkopádné a monotónní je ovoce naší práce. Druhý vatikánský koncil s velkou naléhavostí zdůrazňuje, že jsme naprosto odkázáni na Ducha svatého a jeho dary: „Věřící jsou biřmováním utvrzeni v síle Ducha svatého a sám Pán je pověřuje apoštolátem“ (*Dekret o apoštolátě laiků, čl.3*). Koncil má na mysli svědectví křesťana v každodenní službě. Je rozhodující jak co děláme, a přesněji řečeno, jakým způsobem jsme tu pro druhé.

Mladí lidé i dospělí, kterým je udělována svátost biřmování, mají být obeznámeni s úkoly, pro jejichž splnění přijaté dary skutečně potřebují. Dary Ducha svatého mají sami zakusit a svědčit o nich před druhými např. ve svědectví při liturgii, při setkáních nad Bibli, v modlitebních společenstvích. Také praktické skutky lásky k bližním, jako navštěvování starých lidí, setkávání se s mladými ohroženými lidmi (např. drogově závislími), by mohly být požehnáním pro celou obec věřících, jsou-li konány především jako svědectví o účinku darů přijatých od Ducha svatého. Církev jako Kristovo Tělo

nemůže očekávat uzdravení svých údů, pokud nevytvoří prostor pro spontánní skutky bliženské lásky, které budou doplňovat práci odborníků. Biřmovanci nedostávají milost Ducha svatého jenom pro sebe a ke svému vlastnímu uzdravení, ale také pro službu a svědectví druhým. (podle M.Marsche)

BIŘMOVÁNÍ – PEČEŤ DARU DUCHA SVATÉHO

Svätost biřmování je upevněním a rozšířením daru Ducha svatého, který každý křesťan obdržel při křtu. Biřmování je zpečetěním toho, že patříme Bohu, který nás vybavuje svým Duchem a vede k naplněnému životu. (KKC 1285)

Skrze Krista byla i vám vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého, když jste přijali radostnou zvěst o své spáse a když jste v něho uvěřili. Duch je zárukou, že nám jednou připadne dědictví. Tak se dovrší naše vykoupení. (srovnej list Ef 1,13-14)

Pečeť - Znamení ochrany a zabezpečení

Ústředním symbolem obřadu biřmování je pečeť, která již od starověku má mnoho významů. Je symbolem autority osoby, která ji vlastní. Otisk pečeti znamenal sounáležitost s jejím majitelem a zajišťoval ochranu a nedotknutelnost pro toho, kdo tento otisk nesl. Pečetí byly označeny nejen listiny a knihy, ale i majetek, cennosti, studny, hroby, vězení, brány a někdy i lidé.

Boží pečeť, respektive pečeť Ducha svatého, je symbolickým znamením Boží vlády nad tvorstvem a dějinami. Ježíš sám o sobě prohlašuje, že „na něj Otec vtiskl svou pečeť“ (Jan 6,27). To znamená nejen, že ho Otec pověřuje vykonáním svého díla na zemi a že ho k tomu dílu patřičně vybavuje, ale také že nesmazatelně stvrzuje jeho Boží synovství. Na tomto všem má určitým způsobem účast každý křesťan, neboť ho Bůh udílením svého Ducha také označuje svou pečetí. „Bůh nám vtiskl svou pečeť a do srdce nám dal svého Ducha jako záruku toho, co nám připravil“ (2 Kor 1,21-22).

Obnovovat a „aktivizovat“ pečeť Ducha Božího a sílu s ní související je pro každého možné každodenní věrností Božímu Slovu a Božímu vedení.

OBŘAD UDÍLENÍ SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ

Přijmi pečeť daru Ducha svatého.

Apoštolové, na které byl o letnicích seslán Duch svatý, tento dar udíleli dál nově pokřtěným. Tak je tomu v církvi až dodnes: svátost biřmování udělují biskupové – nástupci apoštolů, případně jejich spolupracovníci kněží.

Svätost biřmování se uděluje ve mši svaté (po obnově křestního slibu) pomazáním vonným svěceným olejem – křížem na čelo, vkládáním ruky na hlavu a slovy: „Přijmi pečeť daru Ducha svatého“. Vkládání rukou, mazání křížem a pronášená slova jasně naznačují účinek daru Ducha svatého: pokřtěný, který je biskupovou rukou označen vonným olejem dostává nezrušitelné znamení, totiž pečeť Páně – dar Ducha. Ten biřmovance dokonaleji připodobňuje Kristus a dává mu milost, aby mezi lidmi šířil „příjemnou vůni“ Kristova učení a svědectví.

Využívat vše, co jsme obdrželi

Mnozí křesťané mají svátosti křtu a biřmování uloženy v jakési pokladnici vzpomínek spolu s jinými životními památkami. O jejich významu pro přítomný život jsou však pramálo přesvědčeni. A

přece – máloco má v lidském životě tak trvanlivý a tak zásadní účinek, jako tyto svátosti. Křest a biřmování totiž působí v našem životě stále!

Jak z nich může růst naše víra a každodenní praxe? Velmi stručně řečeno – nestačí vědět, že jsme byli pokřtěni a biřmováni, ale je třeba vědět, co se s námi stalo – co tedy trvá a co můžeme využívat. Křtem jsme připodobněni Kristu a včlenění do jeho těla – církve. Biřmování pak toto naše včlenění do Krista dovršuje a otevírá nám zcela nevratně přístup k potřebnému obdarování Duchem svatým . Tyto svátosti nám zaručují, že patříme Bohu, a že jsme patřičně vybaveni k tomu, abychom konali Boží věci. A to i navzdory naší křehkosti a nedokonalosti.

UPEVNI, BOŽE, CO JSI UPROSTŘED NÁS VYKONAL

A BUĎ STRÁŽÍ TĚCH, KDO V TEBE VĚŘÍ:

AŤ V NÁS NAVĚKY ZŮSTANE DAR TVÉHO DUCHA,

ABYCHOM VYTRVALI V LÁSCE

A VYDÁVALI PŘED SVĚTEM PRAVDIVÉ SVĚDECTVÍ

UKŘIŽOVANÉMU PÁNU, JEŽÍŠI KRISTU.

(z liturgie svátosti biřmování)

Přeji našim biřmovancům a celému našemu společenství, abychom novým způsobem uchopili spásu a znovu si osobně vyvolili Krista!

Díky otci Biskupovi Josefovi, že se i ve Starém Městě stane zprostředkovatelem Ducha svatého!

o.Miroslav

Jak jsme prožívali přípravu ke svátosti biřmování

Všechno začalo už 27. 6. 2003 v našem kostele sv. Michaela. Stačilo vyplnit přihlášku a dostavit se na první schůzku. Přišlo 64 odvážlivců převážně ze Starého Města, ale i z okolních farností, plni očekávání nových prožitků a zvláštního vylití Ducha sv. do svých životů.

Po dvouměsíční prázdninové přestávce jsme 5. 9. 2003 začali už naostro! Po rozdělení biřmovanců do šesti skupinek podle věku a stavu následovala první společná katecheze otce Miroslava. Za týden až 14 dní poté pracovali biřmovanci ve své skupince pod vedením svého animátora. A tak to pokračovalo s výjimkou dalších letních prázdnin až do tohoto měsíce. Společných katechezí bylo 26 a samostatné skupinky se sešly osmkrát.

Kromě teoretické přípravy si mohli biřmovanci vyzkoušet také některé praktické úkony, např. v říjnu 2003 modlitbu růžence s čtením Písma sv., v adventní době někteří vydali při mši sv. svědectví o svém duchovním životě, v postní době pronášeli s Kristem kříž při pobožnostech Křížové cesty, o Letnicích byla společná noční adorace, o prázdninách proběhly osobní rozhovory každého biřmovance s otcem Miroslavem a v září prožili rekolekci na Velehradě.

Biřmovanci měli program nabitý, ale ani zbytek farnosti nezahálel. Modlili jsme se ve společenství při každé mši svaté, zvláště intenzivně každé pondělí po přijímání. Celý měsíc říjen se za konkrétního biřmovance modlil každý den někdo z farnosti, kdo přijal tuto službu.

Ve čtvrtek 21. 10.2004 jsme zahájili nověnu k Duchu sv., kterou jsme ukončili v pátek 29. 10. 2004.

A teď je tady ta očekávaná chvíle! Těm, kteří během přípravy poznali, že pro ně ještě nenadešel ten správný čas, děkujeme za to, že to dokázali říct! Všem zbylým 58 vytrvalým, kteří vydrželi až do této chvíle přejeme odvalu a posílení vědomí, že svátostí biřmování vůbec nic nekončí, ale právě naopak – ZAČÍNÁ!!!

Díky všem v naší farnosti za všechny oběti a modlitby na tento úmysl!

GG

Naši biřmovanci – 31. 10. 2004

Martin Baláž - Petr, SM, Sochorcova 789

Veronika Bilavčíková – Terezie z Lisieux, SM, Klukova 60

Lucie Friedlová – Terezie z Lisieux, SM, Kosmova 935

Miroslava Foltýnová - Ludmila, Bílovice 11

Jarmila Grebeníčková - Marie, SM, Velehradská 1660

Kristýna Grebeníčková – Jana z Arku, SM, Velehradská 1660

Tomáš Holčák - Josef, SM, Seés 1960

Kateřina Holčáková – Tereza z Kalkaty, SM, Seés 1960

Lukáš Chlachula – Kamil de Lellis, SM, Jezuitská 1258

Marie Chlachulová - Ludmila, SM, Za Špicí 142

Alena Chlupová - Zdislava, SM, Finská čtvrť 2018

Romana Kafková - Zdislava, SM, Na Hradbách 1705

Dana Knapová – Anežka česká, UH, Sokolovská 423

Světlana Kročová – Kateřina Sienská, O. Nová Ves, Příčná 817

Michal Křen - Petr, SM, Rastislavova 460

Lucie Křivová – Kateřina Labouré, SM, Velehradská 228

Petra Křivová - Marie, SM, Velehradská 228

Jaroslav Kučera - Jan, SM, Obilní 217

Tomáš Kučera - Michael, SM, Obilní 217

Josef Lapčík - František, Sušice 13

Šárka Litošová – Anna Marie, Huštěnovice 233

Helena Malinová - Anežka, SM, Nerudova 1507

Lenka Malinová - Ludmila, Tupesy 161

Petr Maňásek - Vojtěch, UH, Derflanská 1007

Zuzana Maňásková - Alžběta, UH, Derflanská 1007
Dana Maňásková – Terezie z Avily, UH, Sokolovská 325
Kateřina Marášková - Marie, SM, Michalská 1757
Marcela Marášková - Ludmila, Na Vyhliďce 1546
Kristýna Nejezchlebová – Jana Františka de Chantal, UH 807
Jaroslava Obdržálková - Marie, SM, Alšova 1871
Václav Paštika - Jan, SM, Za Mlýnem 1881
Veronika Paštiková - Agnes, SM, Za Mlýnem 1881
Michaela Sehnalová - Patricie, SM, Erbenova 1264
Ondřej Sedláček – Jan Bosko, UH, Jaroslava Staňka 865
Jana Smejkalová - Brigita, SM, Svatovítská 377
Pavel Šobáň - Jan, SM, Rastislavova 1869
Lucie Štanglová - Kristina, UB, Dělnická 1053
Jana Štěrbová – Anežka Česká, SM, Michalská 1753
Ivana Talašová – Tereza z Kalkaty, SM, Na Valech 566
Ondřej Tomešek - Michael, SM, Michalská 1753
Jarmila Tomešková - Marie, SM, Michalská 1753
Michal Trňák - Pavel, SM, Jezuitská 22
Helena Trňáková - Pavel, SM, Jezuitská 22
Ladislava Trňáková - Zdislava, SM, Bratří Mrštíků 1601
Markéta Trňáková - Julie, SM, Bratří Mrštíků 1601
Jan Trubačik - Januarius, SM, Nad Hřištěm 664
Pavel Trubačik - Václav, SM, Nad Hřištěm 664
Iveta Trubačiková - Viktorie, SM, Nad Hřištěm 664
Jana Ťoková – Jana Františka de Chantal, Popovice 367
Martina Úlehlová – Brigita Švédská, SM, Klukova 1890
Michaela Úlehlová - Barbora, SM, Klukova 1890
Barbora Vaculíková – Tereza z Kalkaty, SM, Nerudova 1572
Josef Vanda - Vojtěch, SM, Úprkova 1811
Václav Vanda – Jan evangelista, SM, Úprkova 1811
Pavčina Vávrová - Marie, SM, V Zahradě 1149
Jitka Vlachynská - Antonie, Popovice 78
Pavčina Vlachynská - Marie, Popovice 78

Animátoři skupinek bířmovanců

Život je probuzen opět pouze životem. Když sv.Pavel psal Timoteovi, aby vybral lidi, kteří se budou podílet na jeho službě, vyzdvihl přitom dvě kriteria (2 Tim 2,2): mají to být věrní (spolehliví) a schopní (vhodní) lidé. K prvnímu критерию (spolehlivost) patří jasné rozhodnutí se pro Boha, pro obnovu církve z moci Ducha. K druhému критерию patří duchovní a psychické zdraví stejně jako život podle evangelia. Měli by to být lidé, kteří již v křesťanském životě dosáhli určité zralosti. A na základě toho byli z naší farnosti před více než rokem vybráni ti, kteří se stali animátory šesti skupinek bířmovanců. Děkuji jim, že byli svým svěřencům především sestrami a bratry na cestě s Kristem. Děkuji jim že zkoumali sami sebe, onu „míru“, kterou jim Bůh každému jednotlivě určil, protože budou přece skládat své účty Bohu.

Společně jsme si vytkli tyto cíle: 1. Vést své svěřence k otevřené modlitbě ve společenství a prožít s nimi adoraci, 2. Uvádět do konkrétního života farnosti, 3. Prohlubovat zakotvenost v Bohu a společně přemýšlet, jak se vypořádat s nevěrou svého okolí, 4. Pomáhat svým svěřencům porozumět sám sobě a sebe přijmout, 5. Formace svědomí, 6. Pomoci objevit Písmo svaté jako zdroj výpovědi o Bohu, 7. Vydávat svědectví o vlastní náboženské zkušenosti – o naději v Ježíši Kristu.

Prosili jsme o pomoc Božího Ducha Ať tedy Bůh posoudí, zda se nám společně podařilo naplnit tato předsevzetí.

Celé období přípravy probíhalo pod vedením P. Miroslava Suchomela. Skupinky bířmovanců měly tyto animátory:

František Foltýnek

František Ingr

Petr Chlachula

Hanka Buráňová

Mirka Číhalová

Jana Němcová

Jitka Foltýnková

Gábina Gottwaldová

Kamil Psoťka

Katka Psoťková

Tomáš Vala

Období přípravy očima některých bířmovanců

1. *Co očekáváš od svátosti bířmování?*
2. *Splnila nebo nesplnila doba přípravy k bířmování Tvoje očekávání?*

3. *Byla pro Tebe tato příprava náročná?*
4. *Co se Ti nelíbilo?*
5. *Máš nějaký zvláštní prožitek, o který se chceš rozdělit?*
6. *Máš představu, jak bys chtěl(a), obohacený(á) milostí z této svátosti sloužit dál?*
 1. Od svátosti biřmování očekávám vylití milostí, které je člověk schopen od Boha dostat. Ve svém věku a po životních zkušenostech jsem se rozhodla pro svátost biřmování a toužím po ní. Svátost biřmování patří ke křtu a eucharistii
 2. Doba přípravy splnila mé očekávání naprosto. Byla velmi promyšlená a vypracovaná.
 3. Nebyla pro mě náročná, šla jsem do toho s tím, že každý biřmovanec musí přece něco vědět. Jestliže po Ježíši chceme, aby nám pomáhal, musíme ho znát. Děkuji panu Foltýnkovi a panu Ingrovi, že se nám snažili předat v minimálním čase co nejvíc.
 4. Nedá se říct, že by se mně něco nelíbilo.
 5. Během celé přípravy se mě asi nejvíce dotkla snaha otce Miroslava dát nám, co nejvíc. Vhánělo mně to až slzy do očí.
 6. Za svůj úkol přijímám sloužit lidem kolem sebe, zvláště ve své 18-členné rodině a vyprávět jim, že Ježíš je láska. Chci svědčit o Ježíšově lásce ve svém každodenním životě.

Dana Maňásková

1. Od svátosti biřmování očekávám obnovu svého srdce, prohloubení víry a posun v životě dál.
2. Po vyplnění přihlášky ke svátosti biřmování jsem vůbec netušila, že nějaká příprava bude. Teď už vidím, jak to bylo důležité. Mnohem více přemýšlím nad Písmem sv. a hlouběji prožívám mši sv.
3. Myslím si, že je dobře, že tato příprava byla náročná.
4. Zdá se mi, že toto období bylo hodně náročné pro zaměstnané lidi a ty, kteří žijí v manželství. Vedení pana Ingra a pana Foltýnka bylo velmi dobré.
5. Při přípravě k biřmování mě hodně oslovila rekolekce na Velehradě, zvláště adorace v kapli.
6. Po přijetí svátosti biřmování bych chtěla pokračovat v tom, co jsem již začala v tomto období, a to je četba Písma sv. při mši sv., setkávání cursillistů a modlitební společenství matek.

Jarka Grebeníčková

1. Od svátosti biřmování očekávám hlubší vztah s Bohem a dar povzbuzujícího slova pro druhé.
2. Doba přípravy mé očekávání splnila.
3. Toto období se mně nezdálo náročné.
4. Myslím si, že rekolekce byla příliš krátká, jeden den byl k hlubšímu prožití moc málo.

5. Nejlépe jsem prožil adoraci na Velehradě při rekolekci.
6. Chtěl bych po přijetí svátosti biřmování sloužit dál Bohu podle jeho plánů.

Lukáš Chlachula

1. Od svátosti očekávám větší schopnosti k tomu, abych měla hlubší víru a abych mohla více prohlubovat víru u manžela.
2. Protože bydlím až v Ostrožské Nové Vsi byla jsem ze začátku znechucená z toho, že budu muset tak často někam jezdit. Když jsem se ale přinutila a na domluvenou skupinku jela, odjížděla jsem tak šťastná, že jsem si celou cestu v autě zpívala.
3. Tato příprava pro mě byla časově náročná, protože nejsem ze Starého Města a musela jsem dojíždět.
4. Jinak není nic, co by se mně na této přípravě nelíbilo.
5. Vzpomínám na zážitek, který mě zaujal při jednom setkání ve skupince, která probíhala u Gábiny Gottwaldové doma. Po úvodní modlitbě a myšlence s námi zůstal sedět její manžel František (uprostřed samých ženských) a dokázal nám předat svůj duchovní zážitek.
6. Po přijetí biřmování ještě nemám odvahu pracovat v církvi, ale chci nejvíc svědčit o Bohu ve své rodině, zvláště u manžela.

Světlana Kročová

1. Skrze svátost biřmování bych se chtěla posunout k Bohu blíž a mít schopnost pomáhat lidem.
2. Doba přípravy předčila mé očekávání.
3. Toto období se mně nezdálo být náročné.
4. Nedá se říct, že by se mně něco nelíbilo.
5. Hodně mě oslovila rekolekce na Velehradě a osobní rozhovor s otcem Miroslavem.
6. Po přijetí této svátosti bych chtěla nejvíc působit doma na sestru a motivovat ji, aby chodila na mše sv. Jak pomáhat v církvi nemám zatím představu, ani odvahu.

Jarka Obdržálková

1. Od svátosti biřmování očekávám posílení Duchem svatým a větší odvahu pro hlásání Božího slova.
2. Období přípravy mé očekávání splnilo stoprocentně.
3. Toto období pro mě nebylo náročné a vůbec by mně nevadilo, kdyby bylo i delší.
4. Nemám, co bych řekla, že nebylo vhodné.
5. Hodně mě zaujala práce ve skupince a rekolekce na Velehradě.
6. Co bude dál? Nemám představu. Nechci se ale bránit ničemu, co přijde, to přijmu.

Romana Kafková